

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

DANSEAZĂ ÎN RITMUL MUZICII

Relaxează-te și
bucură-te de ea

Pași mici, progrese mari

Controlează-ți ritmul

Schimbare de peisaj

Atunci nu te poți baza pe
automatisme

NOTA EDITORULUI SĂ ÎNFRUNTĂM VIITORUL ÎMPREUNĂ

Asemenea majorității oamenilor și mie îmi plac lucrurile previzibile. Schimbarea înseamnă să pășesc în necunoscut și să-mi pierd rutina confortabilă, ceea ce este cam înfricoșător.

Înseamnă, de asemenea, să renunț în oarecare măsură să am controlul. Și asta este înfricoșător. Chiar și atunci când te pregătești pe cât de bine poți, există atât de mulți factori de luat în considerare încât nu-i poți controla pe toți.

„Schimbarea aduce întotdeauna cu ea daruri” a scris Price Pritchett, dar sunt sigur că uneori ne întrebăm dacă acele daruri merită efortul și dacă nu ar fi mai bine – și mai ușor – să ne lipsim de ele decât să avem de-a face cu disconfortul schimbării. Însă, de obicei, nu avem de ales; schimbările vin peste noi fie că le dorim, fie nu.

Dar recent am aflat din proprie experiență că schimbarea este mai ușoară dacă Îl avem pe Dumnezeu alături de noi decât dacă suntem singuri!

Dumnezeu cunoaște toate lucrurile, inclusiv viitorul. El ne poate pregăti așa cum nu ne-am putea pregăti singuri, iar El face ca toate lucrurile să conlucreze pentru binele nostru.¹ El nu este niciodată surprins de cotitura din drum sau de cursul evenimentelor, iar El este capabil să ne ghideze și să ne pregătească pentru ceea ce urmează, chiar dacă pe moment noi nu recunoaștem ce se întâmplă.

Dumnezeu are lucrurile sub control. Știind că cel ce ne-a creat și care își va împlini scopul Său pentru noi² este de partea noastră poate fi exact imboldul de încredere de care avem nevoie pentru a face față la orice se va întâmpla. „Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?”³

Probabil că unul dintre lucrurile cele mai importante pe care Dumnezeu ne ajută să-l înțelegem în perioadele de schimbare este despre iubirea Lui necondiționată pentru fiecare dintre noi. Când schimbarea este dificilă, înfricoșătoare sau dureroasă, El continuă să stea alături de noi. Dragostea Sa nu oscilează, iar El dorește doar ce este cel mai bine pentru noi. Chiar dacă trecem prin nenumărate schimbări și situații care ne modelează și în cele din urmă ne schimbă caracterul, El rămâne o constantă pentru noi, ne susține și putem depinde de El. El este cel mai bun prieten pe care l-am putea avea... lucru care nu se va schimba: „Iisus Hristos este același ieri și azi și în veci”.⁴

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2016 Activated.

Toate drepturile rezervate.
Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-183-X

1. Vezi Romani 8:28.
2. Vezi Psalmul 138:8.

3. Romani 8:31
4. Evrei 13:8

SCHIMBARE DE PEISAJ

DE JOYCE SUTTIN

CONDUCEAM AZI SPRE CASĂ ȘI AM VIRAT GREȘIT. Îmi cunosc cartierul și am mai mers pe acea stradă de mii de ori. Însă astăzi m-a derutat schimbarea de peisaj.

Un magazin nefolosit era demolat iar buldozerile au lucrat acolo toată săptămâna. Dintr-o dată clădirea din colț a dispărut, iar eu mi-am continuat drumul drept înainte și am ratat să virez. Nu mi-am dat seama până atunci cât de obișnuită eram să virez la stânga pe după acea clădire.

Am început atunci să mă gândesc și la punctele cheie din viața mea și la cât de dificil este să răspunzi la schimbări. Mă place să urmez rute familiare. Îmi place să știu drumul. Îmi place să merg fără să depun prea mult efort de gândire. Sunt recunoscătoare pentru tehnologia nouă care îmi dă instrucțiuni pas cu pas atunci când trebuie să mă aventurez într-o zonă nouă, fiindcă nu am întordeauna pe cineva cu mine în mașină care să se uite pe hartă și să mă ajute să găsesc indicatoarele de pe drum. Iar familiaritatea poate deveni un fel de sistem de navigare.

Eu am crescut la țară și am învățat să folosesc copacii și dealurile ca repere în locul luminilor stradale și al semnelor. Foarte rar citesc semnele, doar dacă sunt într-o zonă necunoscută. Îmi place inconștient să urmez ruta pe care am mers de mii de ori urmând repere vizuale.

Au existat câteva situații în viața mea când am fost surprinsă de schimbări neașteptate iar sistemul meu de coordonare spiritual a fost dat peste cap. M-am chinuit să găsesc tipare și să învăț cum merg lucrurile în noul meu domeniu. Dar singura modalitate prin care mi-am regăsit calea a fost să ascult de vocea lui Dumnezeu, tot așa cum ascuți ghidul hărții de pe Google: „După 30 de metri virați la stânga...”

Dumnezeu ne poate ghida atunci când peisajul se schimbă și ne poate aduce acasă indiferent de cât de multe lucruri s-au schimbat. Tot ce trebuie să facem este să venim la El și să-I cerem ajutorul, iar El ne va da un plan pas cu pas care să ne conducă. Schimbările ne forțează să ieșim din rutinele noastre, să fim atenți unde mergem și să citim cu atenție semnele.

Momentan proiectul de demolare de pe strada mea arată ca un mare dezastru, însă cineva știe ce se întâmplă. Cineva are un plan, iar în cele din urmă voi fi recunoscătoare pentru ceva nou și mai bun în cartierul meu. Singura modalitate de a îmbunătăți lucrurile este prin schimbare. Între timp trebuie să fiu puțin mai atentă când conduc mașina spre casă și să-mi amintesc să virez la acel colț. Nu mă mai pot baza pe „pilotul automat”.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ ȘI SCRITOARE
ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA. ■

UN NOU ÎNCEPUT

DE CHERYL MADISON

EU ȘI SOȚUL MEU NE-AM MUTAT DE CÂȚIVA ANI ÎN CANADA, după ce petrecusem 30 de ani în străinătate. În acei ani eu am trăit, am lucrat și am călătorit prin America fără să mă întorc în locul natal.

Procesul de repatriere a fost puțin ca un șoc cultural, însă imediat am început să iubesc viața într-o țară care a acceptat diversitatea și a primit emigranți din toată lumea, creând astfel un amestec de rase și de etnii care emană toleranță și ne învață să fim răbdători față de mulțimea de oameni care încearcă să își găsească calea, să învețe o limbă nouă și să se adapteze la o cultură nouă. Mi-am dat seama că lumea este plină de oameni care își reclădesc viețile, care își caută cămine noi, învață limbi și meserii noi și încep totul de la zero. Acest fenomen a luat amploare în epoca modernă

însă Dumnezeu a creat omul cu capacitatea și adaptabilitatea de a lua totul de la capăt.

În timpul unei consultații medicale am intrat în vorbă cu o doamnă radiolog, foarte amabilă față de pacienți, care mi-a povestit despre viața ei. Se născuse și a studiat medicina în Uniunea Sovietică. După căderea comunismului a emigrat în Israel, unde a descoperit că trebuie să repete majoritatea studiilor sale medicale dacă dorea să practice medicina în Israel. Având chemare spre domeniul pediatriei a repetat 8 ani de studiu laborios și și-a reluat practica. Dar viața ei și a familiei sale în Israel nu a fost așa cum și-a plănit-o așa că au emigrat din nou, în Canada. Din nou a descoperit că trebuie să îndure alți opt ani de pregătire medicală dacă dorea să practice. Atunci a renunțat la profesia de doctor și a devenit

radiolog, fiindcă avea copii și s-a gândit că nu-i mai era posibil să repete studiile.

Doamna mi-a povestit despre viața ei cu bună dispoziție și fără să se plângă. Își cântărise opțiunile, și-a redirecționat planurile și a reînceput de la zero. Sunt sigură că buna ei dispoziție și răbdarea ei au fost câștigate cu efort și mi-am exprimat aprecierea față de ea, ceea ce i-a adus un zâmbet pe buze.

Cu siguranță nu este o situație de invidiat să fii nevoit să începi de la zero când ești trecut de jumătatea vieții. Însă mulți oameni în ziua de azi se confruntă cu această realitate. Există puține cariere care vin cu parafa „garantat pe viață”, iar în lumea de azi este foarte importantă versatilitatea și adaptabilitatea. Din fericire, acestea sunt calități pe care Dumnezeu, prin Cuvântul Său, i-a sfătuit mereu pe credincioși să și le însușească, tot așa cum m-a încurajat și pe mine acest pasaj din Biblie:

1. Eclesiastul 3:1-7,11,14

2. Evrei 11:10

3. 1 Petru 1:3-4,6-7

4. Evrei 12:1-2

„Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui. Nașterea își are vremea ei, și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui, și smulgerea celor sădite își are vremea ei. Uciderea își are vremea ei, și tămăduirea își are vremea ei; dărâmarea își are vremea ei, și zidirea își are vremea ei; plânsul își are vremea lui, și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui, și jucatul își are vremea lui; aruncarea cu pietre își are vremea ei, și strângerea pietrelor își are vremea ei; îmbrățișarea își are vremea ei, și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei; căutarea își are vremea ei, și pierderea își are vremea ei; păstrarea își are vremea ei, și lepădarea își are vremea ei; ruptul își are vremea lui, și cusutul își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei, și vorbirea își are vremea ei; ...Orice lucru [Dumnezeu] îl face frumos la vremea lui; a pus în inima lor chiar și gândul veșniciei, măcar că omul nu poate cuprinde, de la început până la sfârșit, lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu... Am ajuns la cunoștința că tot ce face Dumnezeu dăinuie în veci, și la ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut, și că Dumnezeu face așa pentru ca lumea să se teamă de El”¹

Biblia este plină cu povești despre oameni care și-au schimbat cariera, țara de origine sau direcția după cum i-a călăuzit Dumnezeu, fie prin Cuvântul Său direct, fie prin circumstanțe. Să o iei de la început este, de fapt, ceva atât de obișnuit în Biblie încât ți-ar fi greu să găsești vreun personaj principal care să *nu* fi fost în situația de a o luat de la început, de la Avram la Isaac, Iosif, Moise, Estera, Rut, Daniel, ucenicii lui Iisus, Pavel și lista se continuă.

Trăind într-o parte a lumii unde atât de mulți oameni sunt prima generație de emigranți m-a ajutat să înțeleg mai bine că pentru mulți oameni în ziua de azi este ceva firesc să fie nevoiți să o ia de la început deoarece circumstanțele din jurul lor se schimbă iar populațiile migrează și traversează globul în căutarea unor oportunități mai bune și a unei vieți mai bune. Ei aleg să fie străini și călători pentru a da familiei și copiilor lor un trai mai bun și pășesc înainte cu un curaj incredibil, de cele mai multe ori cu foarte puține resurse, lăsând în urmă familii, cariere și acreditări. Ei însă își imaginează un viitor mai bun și asta face ca riscul și provocările să merite efortul.

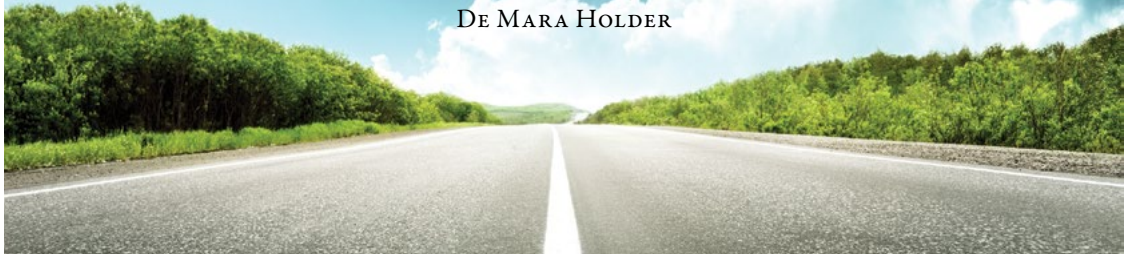
Noi, creștinii, așteptăm „cetea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu”² și avem „o nădejde vie și o moștenire nestricăcioasă și neîntinată, care nu se poate veșteji... În ea [noi ne bucurăm] mult, măcar că acum, dacă trebuie, [suntem] întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentru... încercarea credinței [noastre]”³. Aceste încercări vor dovedi dacă credința noastră este veritabilă.

Schimbările sunt încă iminente, iar uneori provocările par copleșitoare. Însă când privești în jur și vezi curajul celor care au traversat pământ și apă în căutarea unor circumstanțe mai bune ne sporește încrederea că Dumnezeu nu ne pune niciodată în situații în care nu putem crește și progresa și „să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Iisus”⁴.

CHERYL MADISON ESTE
CONSULTANT ÎN RELAȚII CU
PUBLICUL ÎN CANADA. ■

DRUMUL PE CARE ÎL URMEZI

DE MARA HOLDER

APROXIMATIV CU 13 ANI ÎN URMĂ EU ȘI SOȚUL MEU AM CĂLĂTORIT DIN CALGARY, Alberta, până în Winnipeg, Manitoba, în Canada. Am încărcat bătrânul nostru camion pentru mutare și am pornit. Am plănuțit foarte bine această mutare. Totul era împachetat și sortat meticolos. Ne-am stabilit ruta și am calculat estimativ timpul. Aveam un buget pentru motorină, mâncare, hoteluri și toate cele. Era prima noastră călătorie lungă cu un bebeluș, așa că ne-am asigurat să avem toate cele necesare pentru călătorie. Intenția noastră era să ajungem în Winnipeg.

În dimineața plecării ne-am trezit devreme și am pornit la drum la timp. Însă a apărut o problemă: nu am luat-o spre est, așa cum ar fi trebuit. Am urcat pe autostradă și, din obișnuință, am luat-o spre vest. Dar la un moment dat semnul de Banff – în direcția opusă

celei în care trebuia să mergem noi – ne-a avertizat că nu mergem bine. Imediat ce ne-am dat seama de greșeala noastră am întors la primul punct de întoarcere posibil și am pornit în direcția cea bună. Am ajuns în Winnipeg cu doar o mică întârziere.

Ceea ce vreau să arăt cu asta nu este că mie și lui Sam ne este cam greu cu orientarea, ci că drumul pe care ești determină locul unde vei ajunge, nu intențiile pe care le ai. N-am avut nici o intenție să mergem la Banff ci la Winnipeg; însă în ciuda intenției noastre, dacă am fi rămas pe drumul inițial am fi ajuns la Banff.

Dar în final, de fiecare dată, faptele vor fi mai importante decât intențiile. Viețile noastre se compun din suma tuturor faptelor noastre și nu a intențiilor, a viselor sau a dorințelor noastre. Lecția este simplă: dă mai puțină atenție intențiilor și privește drumul pe care te afli.

Dacă vrei să ajungi într-un loc diferit trebuie să alegi un drum diferit. Fă legătura dintre alegerile tale și rezultatele din viața ta. Evaluează și ajustează-ți cursul în consecință. Toți trebuie să facem asta. Dumnezeu ne-a dat capacitatea de a alege, de a conduce și de a hotărî care să fie drumurile noastre.

Majoritatea dintre noi nu ne pierdem sau nu mergem pe drumul greșit în mod intenționat. Mai degrabă nu recunoaștem dacă alegerile pe care le facem în fiecare zi ne aduc mai aproape de destinația noastră sau ne îndepărtează de ea. Odată ce am făcut această conexiune ne este mai ușor să ne ajustăm cursul ca să ajungem acolo unde ne dorim.

MARA HOLDER A FOST MISIONARĂ ÎN ESTUL ȘI ESTUL ÎNDEPĂRTAT AL AFRICII. EA TRĂIEȘTE ACUM ÎN TEXAS CU SOȚUL ȘI COPIII MEI ȘI CONDUCE O MICĂ AFACERE DE FAMILIE. ■

M-am împăcat cu Jo

DE ANNA PERLINI

UNA DINTRE CĂRȚILE MELE PREFERATE ÎN COPILĂRIE A FOST *LITTLE WOMEN* (*MICUȚELE DOAMNE*), de Louisa May Alcott. Romanul urmărește viețile a patru surori – Meg, Jo, Beth și Amy March – detaliind trecerea lor de la copilărie la maturitatea de femeie. Comparăm situația lor cu a mea deoarece și eu aveam surori iar cea mai mică, născută prematur, îmi amintea foarte mult de dulcea și firava Beth. M-am identificat imediat cu Jo și cu personalitatea ei puternică și emoțională, cu felul ei băiețos de a fi, cu dragostea ei pentru literatură, cu respingerea inițială a ideii de căsătorie și așa mai departe. Ea era modelul meu secret în viață.

În ediția în limba italiană a romanului, cartea era împărțită în două cărți, prima parte acoperind copilăria și adolescența celor patru surori. Câțiva ani mai târziu, când am citit partea a doua, am fost extrem de dezamăgită și aproape dezgustată. Ce s-a întâmplat cu Jo a mea? A sfârșit prin a se căsători și a avea copii! Nu se poate! Am aruncat cartea și așa s-a sfârșit „relația” mea cu Jo.

Anii au trecut, bineînțeles, și m-am căsătorit și eu și am avut copii. Acum am chiar și nepoți! Când

mi-am vizitat ultima oară părinții am găsit din întâmplare vechea carte prăfuită într-o cutie din pod și mi-au revenit sentimentele vechi, combinate, de vrăjire și de dezamăgire, dar am luat-o cu mine și am recitit-o pentru prima oară după decenii. Până să ajung la ultima pagină am făcut pace cu Jo și nu m-am mai simțit trădată de deciziile ei. Am văzut că în ciuda ajustărilor pe care a trebuit să le facă planurilor ei, și-a rămas fidelă ei și idealurilor ei, cu inima mai vie ca născând odată cu trecerea anilor.

Asta m-a făcut să mă gândesc la faptul că maturitatea nu este doar inevitabilă, dar și benefică. După cum spunea cineva: „Să îmbătrânești nu este chiar așa de rău în comparație cu alternativa”. Fiecare anotimp al vieții are frumusețea și originalitatea sa unică, are provocările și răsplățile sale. Este posibil să te maturizezi fără să-ți pierzi valorile de bază și visele, în ciuda lucrurilor cu care te izbește viața. Chiar dacă uneori le pierzi pe moment din vedere, ele continuă să fie cu tine, păstrate bine și pregătite să revină la suprafață oricând ești pregătit.

ANNA PERLINI ESTE COFONDATOAREA A ORGANIZAȚIEI UMANITARE PER UN MONDO MIGLIORE,¹ ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

DE ROSANE PEREIRA

DANSEAZĂ ÎN RITMUL MUZICII

PUTEM ÎNVĂȚA MULTE DESPRE CUM SĂ FACEM FAȚĂ SCHIMBĂRILOR DIN MUZICALUL CLASIC *FIDDLER ON THE ROOF* (*SCRIPCARUL DE PE ACOPERIȘ*).¹ Povestea are loc la începutul secolului 20 și este despre o familie de evrei care suferă de sărăcie și de persecuție religioasă în sudul Rusiei. Tatăl, Tevye, se plânge că are cinci fete și nici un fecior, o situație mai puțin ideală la o fermă. Și ca să fie și mai rău, cele trei fete mai mari ale sale și-au ales soți cu care el nu fusese de acord, unul dintre ei fiind chiar ortodox. Pe parcursul povestirii, ori de câte ori era vreo problemă sau se anunța vreo schimbare el avea o viziune cu un bărbat care cânta la vioară pe un acoperiș.

La final familia aceasta – și întreaga comunitate evreiască – sunt forțați să părăsească orașul, în timpul iernii, și fiecare familie merge să stea la rude în diferite părți îndepărtate ale lumii. Tevye este forțat să-și vândă bătrânul cal pentru că avea probleme la o copită și ajunge să tragă el căruța cu cele câteva lucruri ale lor, fiind urmat pe drum de soție și de cele două fiice mai mici. Apoi apare din nou scripcarul, cântând vesel la instrumentul lui. La început Tevye respinge această viziune și aproape că o blestemă, dar după câteva clipe se destinde și începe să meargă cu o putere reînnoită pe

ritmul cântecului scripcarului.

Leția acestui film transcende timpul și locul. Schimbările sunt mai ușoare atunci când acceptăm să ne supunem lor decât să le rezistăm. Viețile noastre sunt pline de obstacole și chiar de persecuții. Ne confruntăm cu provocări și cu schimbări în relațiile noastre, în carieră, în viața de familie, în sănătate, în aspectul fizic, în vigoare și așa mai departe.

Căsnicia și copiii pot aduce cele mai mari schimbări stilului de viață. Având un soț, sau o soție, trebuie să ne gândim și la sentimentele și emoțiile lor, preferințele lor, să avem grijă de ei, să fim răniți și să iertăm din nou și din nou. Când apar copiii cu scutecele, lipsa de somn, îngrijorările și cu mult mai puțină libertate pentru noi înșine trebuie să renunțăm la preocupările noastre personale.

Însă după cum spune o veche zicală braziliană: „Trebuie să dansăm în ritmul muzicii”. Romani 8:18 spune: „Sufărințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi”. Iar Iisus spune: „În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”²

ROSANE PEREIRA ESTE PROFESOARĂ DE LIMBA ENCELZĂ ȘI SCRIITOARE ÎN RIO DE JANEIRO, BRAZILIA, ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL. ■

1. Muzica de Jerry Bock, versurile de Sheldon Harnick.

2. Ioan 16:33

PUNCT ȘI DE LA CAPĂT?

DE VICTORIA OLIVETTA

ÎN ULTIMII 12 ANI AM LUCRAT INDEPENDENT LA UN PROIECT DE CARE ERAM PASIONATĂ. Din cauza unor schimbări recente acel proiect a încetat. Simt ca un gol în stomac și încerc să găsesc ce urmează să fac.

Sinceră să fiu, nu prea știu încă. Însă știu câteva lucruri...

Cam cu patru ani în urmă administratorul blocului nostru s-a pensionat și a lăsat postul vacant. Locatarii au angajat un alt administrator dar după o scurtă perioadă de timp nu am fost mulțumiți de el și de modul în care opera. Fiindcă nu am găsit pe nimeni ca să-l înlocuiască m-am oferit să fac eu temporar și voluntar această muncă de administrație – și de atunci am rămas administratoarea blocului. Chiar am făcut și un curs

în administrarea proprietăților. A fost puțin cam înfricoșător să încep o carieră nouă atât de solicitantă, chiar dacă nu era cu normă întreagă, la cei 52 de ani ai mei, iar uneori încă mă întreb ce m-a apucat... dar îmi place foarte mult.

Anul trecut am avut ocazia să lucrez în domeniul nutriției. Deci am studiat și am muncit din greu la cea de-a doua nouă carieră a mea. Acum ajut oamenii atât cu bunăstarea și condiția lor fizică, dar și cu cea spirituală – rugându-mă pentru ei, încurajându-i și încercând să mă pun în situația lor ca să-i înțeleg mai bine.

În ultimele luni am făcut ambele treburi și câteva alte proiecte independente și am învățat foarte multe despre organizare, despre administrarea timpului și despre

a-I cere lui Dumnezeu călăuzire chiar și pentru lucrurile simple.

Nu îmi imaginasem niciodată că voi ajunge să le fac pe toate acestea, dar simt că este Dumnezeu care le-a aranjat pe toate iar eu doar am urmat planul. Așa că acum, când simt acest gol în stomac, îmi reamintesc de toate ocaziile pe care mi le-a dat Dumnezeu și cum a deschis El uși mai bune și mai potrivite când altele s-au închis.

Nu știu dacă îmi voi realiza toate țelurile însă mă relaxez fiindcă știu Cine este cu mine în timp ce împlinesc țelurile Sale.

VICTORIA OLIVETTA ESTE MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN ARGENTINA. ■

**PAȘI
MICI,**

PROGRESE MARI

DE JESSIE RICHARDS

CU VREO DOI ANI ÎN URMĂ am început să alerg ca să fac mișcare și am încercat să fiu consecventă cu asta. În scurt timp am reușit să alerg mai mult, ca și timp și distanță, față de cum era când am început, dar apoi am atins un plafon pe care nu am reușit să-l depășesc mai bine de un an. Mi-era greu să rezist mai mult și în special îmi era greu să măresc viteza.

Dar într-o zi am fost la alergat cu prietenul meu care aleargă de ani buni și este într-o formă fizică excelentă și l-am rugat să-mi critice alergarea.

„Dacă faci pași mai mici și-ți

lași picioarele să se miște mai repede,” m-a sfătuit el, „vei rezista mai mult și vei prinde și mai multă viteză”.

Până atunci nu mă gândisem la asta. Eu nu încercasem să mă mișc într-un anumit fel, ci îmi lăsasem trupul să mă ducă oriunde vroia și oricum vroia. După ce am încercat să fiu mai atentă în a face pașii mai mici, am observat că am prins viteză fără nici un alt efort suplimentar. Schimbarea nu a fost dramatică, însă suficientă ca să-mi dau seama că progrezese.

Acum progresul este simțitor. Respir fără greutate, am mai multă energie și mai multă viteză. În

dimineața aceasta am alergat aceeași distanță ca atunci când am făcut această descoperire și am reușit, fără efort suplimentar, să o parcurg într-un timp considerabil mai scurt. De fapt, m-am simțit ca și cum aș mai fi putut alerga.

Într-o dimineață, la scurt timp după această descoperire a mea, stăteam și mă rugam și mi-a venit în minte un gând – că aș putea încerca același principiu și în alte aspecte din viața mea, în special la lucru. Îmi place să mă consider o persoană care duce la bun sfârșit orice a început, însă trebuie să recunosc și că am probleme cu amânarea. Motivul nu este lenevia.

Nu te poți face să progresezi spiritual. Lucrul acesta nu vine prin efort personal. Este ceva ce se obține când trăiești aproape de Iisus, în Cuvântul Său, când absorbi dragostea Sa, ești umplut cu Duhul Său și comunică cu El de la inimă la inimă. – Virginia Brandt Berg (1886-1968)

Un prim pas important în realizarea țelurilor mari este să-ți organizezi rutinele normale din viață și să termini proiectele mici pe care le-ai început. Dacă nu te descurci cu proiectele mici, cum vei reuși să te concentrezi asupra celor mari? – Joyce Meyer (n. 1943)

Rezolvarea lucrurilor nu vine din impuls ci printr-o serie de fapte mici puse laolaltă. – Vincent van Gogh (1853-1890)

Fericit este cel care face progrese zilnice și nu se uită la ceea ce a făcut ieri, ci la cum poate progresa azi.
– Jerome (c.347-420)

Îmi place să muncesc din greu, ore în șir, și mă satisface foarte mult când termin o treabă. Am sesizat însă că am obiceiul de a evita să încep o treabă atunci când știu că va dura mai mult și o tot amân până ce ajung la termenul limită și atunci trebuie să mă grăbesc să o termin.

Recent mi-am dat seama de ce fac lucrul acesta: am crezut întotdeauna că progresul în proiectele mari se face cu pași mari. Însă Iisus m-a ajutat să aplic principiul din alergat și la munca mea – cu pași mici să-mi măresc eficiența, să mă mișc mai rapid, să parcurg aceeași distanță în timp mai scurt

și cu mai puțin efort, iar la sfârșit să nu fiu atât de extenuată.

Acum nu mai aștept până ce am șapte zile neîntrerupte la dispoziție pentru un proiect de șapte zile. Dacă astăzi am o oră-două la dispoziție, îmi folosesc timpul ca să încep – fac un pas mic. Apoi mai lucrez puțin și mâine – alt pas mic – și încă puțin în ziua următoare. Muncind în felul acesta am observat că am reușit să duc la bun sfârșit proiecte care la început mi s-au părut descurajatoare și fără să-mi trebuiască o perioadă mare neîntreruptă de timp. Și nici nu am simțit de parcă am alergat un maraton. Treaba s-a realizat

pentru că am făcut-o în pași mici și am putut să și respir pe parcurs! N-am fost într-o situație disperată din lipsă de timp. Am învățat că, uneori, îmbunătățirile cele mai bune și de durată se întâmplă nu prin chestii majore, ci puțin câte puțin, pas cu pas. Pași mai mici garantează un progres mai rapid.

JESSIE RICHARDS A PARTICIPAT LA PRODUCȚIA REVISTEI ACTIVATED (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA CONTACTS) DIN 2001 PÂNĂ ÎN 2012 ȘI A SCRIS ȘI EDITAT MATERIALE ȘI PENTRU ALTE PUBLICAȚII ȘI SITE-URI CREȘTINE. ■

ACCEPTĂ SCHIMBAREA

DE PETER AMSTERDAM

CÂND AI DE-A FACE CU MULTĂ AGITAȚIE SAU CU MULTE SCHIMBĂRI TE POATE CUPRINDE INCERTITUDINEA, îngrijorarea, chiar teama sau descurajarea, și te poți întreba despre cum vei răzbi și cum va arăta viitorul tău.

Încrederea în Dumnezeu nu garantează că schimbările vor fi mai ușor de trecut, sau că greutățile sau dificultățile emoționale vor trece mai repede, ci că Îi permiți lui Dumnezeu să acționeze în viața ta și în circumstanțele tale și te lași purtat în situații în care El

te poate duce către un viitor nou și mai productiv.

Tranziția în situațiile noi poate face parte din planul lui Dumnezeu de a ne duce acolo unde vrea să fim, pregătiți pentru ceea ce are în plan pentru noi. Oricât de greu îți este să accepți, dacă El îți cere să faci o schimbare, sau dacă altcineva face o schimbare care te afectează, s-ar putea să fie modalitatea prin care El îți spune că are ceva nou, ceva într-un fel mai bun pentru tine. Circumstanțele tale schimbătoare vor aduce provocări noi și posibilitatea progresului personal. Situația nouă în care te afli s-ar putea să te ajute creând un vacuum pentru posibilitățile viitoare care n-ar fi fost posibile în alt fel.

Situația cea nouă sau starea de fapt a lucrurilor poate crea o ocazie pentru El ca să lucreze în feluri noi în viața ta. Poate că nu vei vedea imediat efectele pozitive ale noului curs al vieții tale sau al muncii tale; de fapt, s-ar putea să nici nu pară foarte pozitive pe moment. Însă atunci când schimbarea te împinge pe calea cea nouă,

te poate duce către noi experiențe, către progres și productivitate așa cum nu ai mai atins niciodată pe drumul tău bătătorit din trecut.

Acceptând schimbarea te ajută să răspunzi pozitiv în fața ocaziilor pe care ți le aduce viitorul – ocazii ce devin posibile deoarece ai credință să te desprinzi de ceea ce este vechi și să pornești pe calea pe care ți-o arată Dumnezeu. Schimbarea necesită credință. Trebuie să te lupți cu frica și cu incertitudinea. Poate fi o situație foarte intensă. Însă merită această luptă ca să descoperi ce are Dumnezeu pregătit pentru tine. Amintește-ți că deși noi umblăm prin credință, El vede pe unde merge! Deci, pune-ți mâna în mâna Sa și lasă-L să te ghideze, pas cu pas, spre vi-

1. Vezi Filipeni 1:6.

2. Isaia 30:21

itorul tău.

Chiar dacă îți pare că lucrurile se mișcă prea încet și că nu par prea promițătoare, Dumnezeu are mereu un plan cu ce va aduce în viața fiecăruia dintre noi. Pe măsură ce pășești în situația cea nouă, mai mult ca sigur că vei începe să vezi lumea din jurul tău cu alți ochi, dintr-o perspectivă nouă; vei înțelege mai bine trecutul tău, prezentul tău și chiar ceea ce ți-ar putea rezerva viitorul tău.

În perioadele de mari schimbări te încurajează să știi că ești vegheat și îngrijit de Marele nostru Păstor. Mie îmi place să privesc viitorul ca pe un mister care mi se dezvăluie treptat, precum un cadou cu surprize pe care le desfac, una câte una, la fiecare etapă a călătoriei, pe măsură ce aflu mai multe despre mine și despre potențialul meu și despre planul lui Dumnezeu pentru viața mea.

Cred că într-o zi vom putea privi cu toții în urmă cu bucurie să vedem că pașii cei mici și șovăitori cu care am pornit în călătoria vieții noastre s-au transformat într-un mers constant cu pași mari și siguri. Lucrul acesta vine din experiență și, bineînțeles, când te sprijini pe Iisus. Vine dintr-o atitudine pozitivă și recunoscătoare că ceea ce Dumnezeu a început, va continua să realizeze.¹

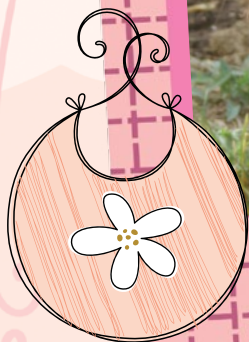
Părerea mea este că noi împreună cu Iisus punem face față la orice ne iese în cale și la orice

provocare cu credință, har și optimism. Viețile noastre se pot transforma prin schimbările pe care Dumnezeu ni le aduce în cale, dar și datorită unor calități și caracteristici care sunt acum parțial inactive în noi dar care pot reveni la viață și pot înflori. Suntem cu toții o operă în lucru iar ceea ce azi nu pare prea important pentru noi s-ar putea să fie o comoară de mare preț mâine. Există un scop pentru toate lucrurile prin care trecem azi, o semnificație în fiecare ocazie și un motiv pentru fiecare schimbare și fiecare pas nou pe care îl facem.

Dacă ești emoționat sau îngrijorat datorită schimbărilor prin care treci, sau dacă te identificezi cu unele din lucrurile despre care am vorbit în acest articol atunci fii încurajat. Acceptă schimbările pe care Dumnezeu le aduce în viața ta știind că El este cu tine. Dacă dorești să-i faci pe plac, El te va ghida și îți va răspunde la rugăciuni.

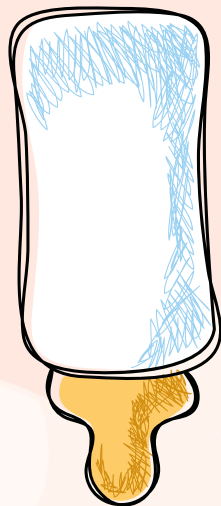
Te poți baza pe promisiunea: „Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice ‚Iată drumul, mergeți pe el’ ”,² iar acea voce nu te va dezamăgi. Nu este optimism, ci promisiunea Sa!

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

BEA PÂNĂ LA FUND!

DE JENNIFER MCGINLEY

**RECENT AM DEVENIT MAMĂ A DOI COPI-
LAȘI DRĂGĂLAȘI.** Primirea unui nou copil în familie
aduce multe emoții noi, multe bucurii și multe lecții noi.
Cea mai recentă provocare a mea este să mă pregătesc
să revin la muncă și să-mi pregătesc fetița de trei luni cu
această tranziție. Fata cea mare (care are aproape patru
ani) nu a agreeat să bea lapte din sticlă și se pare că și a
doua este la fel. Simt aceeași dezamăgire că trebuie să
irosesc și să arunc atâta lapte neterminat.

Vărsând prețioasa hrană în chiuvetă îmi doresc să o
fac cumva să înțelegă că ceea ce fac este pentru binele
ei. Îmi doresc ca ea să înțelegă că acest lapte este la fel
de bun ca laptele matern cu care era obișnuită, dar într-o
formă diferită. Știu că nu este la fel de cald, de comod,
de moale și de alintător, însă este perfect potrivit pentru
nevoile ei viitoare. Îmi doresc ca ea să înțelegă că nu
încerc să o supăr, sau să o fac să sufere nedându-i ceea ce
vrea, sau că nu îi înțeleg plânsetele de foame și de frus-
trare. O fac pentru că o iubesc și pentru că doresc ca ea
să poată face față schimbărilor care vor urma și să treacă
mai ușor în următoarea fază din viața noastră.

Pe măsură ce se apropie ziua când trebuie să revin la

lucru, încep să mă simt stresată. Într-o seară, aplecată peste chiuvetă, mă gândeam la ultimele 6 luni și la câte s-au schimbat pentru familia mea. Cu un an în urmă eu și soțul meu și doi prieteni apropiați începusem o afacere care a avut foarte mult succes. Am amânat să avem al doilea copil ca să ne putem concentra asupra afacerii. Munca era foarte satisfăcătoare și compania celor cu care lucram plăcută. Era ca un vis devenit realitate și aveam multe speranțe pentru viitor. Iar după ce afacerea era lansată speram să avem un an mai liniștit ca să ne concentrăm mai mult asupra familiei.

Dar nici nu am intrat bine în al doilea an de funcționare că am avut o neînțelegere de principii cu unul dintre parteneri. Dintr-o dată ne-am trezit că trei dintre noi am pierdut tot ce am investit în afacere și chiar mai mult. A fost o pierdere dureroasă din mai multe puncte de vedere.

Am oftat revenind cu mintea la realitate și mi-am înghițit nodul din gât. *De ce a trebuit să se întâmple asta? De ce trebuie acum să îmi las micuțul așa de devreme? De ce ne-a rănit această persoană așa de mult?* Fiecare an aduce cu el alte moduri prin care să ne fie testată suportabilitatea, dar acesta le-a întrecut pe toate. Când vom putea și noi să ne luăm o pauză?

Nu eram atunci deloc cu gândul la aspectul spiritual, însă dintr-o dată mi-a venit un gând în minte, ca și cum mi s-ar fi luminat mintea în vârtoarea gândurilor mele tulburate. Poate că situația prin care trec eu acum cu bebelușul meu este asemănătoare cu ceea ce trebuie să facă Dumnezeu uneori în viețile noastre. El nu ne vrea decât binele, însă uneori lucrurile pe care le permite în viețile noastre nu ne par deloc bune. Ne confruntăm cu lucruri ciudate, necunoscute și inconfortabile. Nu vedem altceva decât acel lucru nesuferit și ne simțim despărțiți de căldura și de apropierea cu care ne-am obișnuit.

Sufletul meu plângea precum bebelușul meu pentru că nu vedea nici un bine care ar fi putut veni din această situație. Din fericire, eu am un Tată Ceresc care este atotștiutor și atotputernic, care nu va renunța niciodată la mine în momentele mele de slăbiciune. El îmi șoptește ușor în timp ce îmi șterge lacrimile: „Îți voi da ce ai nevoie. Știu că pare dificil și că suferi dar, dragul Meu copil, Eu știu de ce ai nevoie pentru faza următoare din viața ta. Vreau să te echipez cu calitățile de care ai nevoie,

iar dacă ai încredere în Mine și iei ceea ce îți ofer, vei vedea curând că vei fi la fel de împlinit și de satisfăcut ca înainte. Însă acum vei fi mai înțelept și mai capabil să faci față viitorului și lucrurilor pe care le am pregătite pentru tine.”

Cât de mult trebuie să-L doară pe Tatăl nostru Ceresc atunci când nu avem încredere în El și lășăm să ne scape prețioasele Lui oferte, când ne opunem eforturilor Lui de a ne ajuta și protestăm vehement. Oare câte din darurile Lui am ratat, sau doar am ciugulit din ele și nu m-am bucurat din plin de ele? Toate acele lucruri bune ar putea fi ale mele dacă doar aș avea încredere, m-aș supune dorințelor Sale, aș accepta schimbarea și aș depune puțin mai mult efort și aș vedea unde mă duce.

Meditând asupra acestor lucruri mi-au venit în minte nenumărate situații din viața mea când am avut de-a face cu durerea, nedreptatea și cu provocări ce păreau descurajatoare. Cu timpul am văzut că fiecare dintre ele nu era decât o treaptă care m-a condus către locuri noi, către oameni noi și către experiențe noi, care apoi mi-au adus bucurie, împlinire și îndemnări noi ce m-au pregătit pentru celelalte ocazii ce mi-au venit mai târziu în cale. Fără acele traume și drame din trecut știu că nu aș fi avut credința și încrederea pe care le am azi pentru a înfrunta acest ultim eveniment ce îmi poate schimba viața.

Deci, Tată, încălzește acea sticlă. Am încredere în tine.

Bea până la fund!

JENNIFER MCGINLEY ESTE ARTISTĂ ȘI PROFESOARĂ ȘI TRĂIEȘTE ÎN PREZENT CU FAMILIA EI ÎN ALBANIA. ■

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

SECRETUL PROGRESULUI ZILNIC

Cea mai bună metodă pentru a te asigura că progresezi în fiecare zi este să depui efort în fiecare zi pentru a face un pas înainte. Fă un pas în direcția cea bună într-un aspect al muncii tale. Refuză să lanțezești sau să te plafonezi. Rămâi alert lansându-te mereu în vreo nouă aventură. Încearcă ceva nou, învață ceva nou, fă ceva nou.

Fiecare zi poate fi plină de noutăți și de provocări dacă te ocupi cu conștiințozitate de viața ta spirituală. Dacă observi că ești plictisit sau într-o rutină, atunci este momentul să te eliberezi. Privește în jurul tău: Este cineva cu care nu ai mai vorbit de mult timp? Există ceva nou din Cuvântul Meu ce aș dori să îți arăt? Există întotdeauna ceva ce ai putea face ca să te ții în mișcare și să progresezi.

